

Parlamentul României

Senat

Comisia pentru politică externă

Nr. XXIV/183/25.08.2026

RAPORT

asupra Propunerii legislative privind unirea României cu Republica Moldova (L420/2026)

În conformitate cu prevederile art. 70 din Regulamentul Senatului în vigoare, Comisia pentru politică externă, prin adresa nr. **L420/2026**, a fost sesizată de Biroul permanent al Senatului în vederea dezbaterii și elaborării raportului asupra **Propunerii legislative privind unirea României cu Republica Moldova**, inițiată de: Manea Dumitru - senator SOS; Baș Ana-Marcela - deputat SOS; Caragață Florin - deputat SOS; Cîmpianu Andreea-Petronela - deputat SOS; Goidescu Ionel - deputat SOS; Ion Nicolae-Mirel - deputat SOS; Ionescu Tudor - deputat SOS; Lăzăroi Ioan - deputat SOS; Macovei Ilie Simona-Elena - deputat SOS; Nagy Vasile - deputat SOS; Oltenașu Sorin-George - deputat SOS; Pascalini Nini-Alexandru - deputat SOS; Țiu Mihai-Adrian - deputat SOS; Toader Elena-Laura - deputat SOS; Vidra Vlad-Andrei - deputat SOS.

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare unirea României cu Republica Moldova și prevede că "Parlamentul României decide unirea României cu Republica Moldova".

Potrivit însă art. 80 alin. (1) din Constituție, Președintele României reprezintă statul român, ceea ce înseamnă că, în planul politicii externe, acesta conduce și angajează statul. Acest text constituțional îi permite să traseze liniile viitoare pe care statul le va urma în politica sa externă, practic să îi determine orientarea în planul relațiilor externe, ținând cont, desigur, de interesul național. În planul politicii externe, prim-ministrul are competența constituțională de a asigura realizarea politicii externe a țării [art.102 alin.(1) din Constituție], ceea ce înseamnă

că, în funcție de orientarea stabilită de reprezentantul statului în plan extern, care este Președintele statului, Guvernul, prin reprezentantul său, urmează să implementeze, în mod corespunzător, măsurile față de care statul s-a angajat. Numai reprezentantul statului este cel care poate angaja, în sfera relațiilor externe, statul ca subiect de drept internațional public.

Legea fundamentală nu cuprinde nicio normă prin care Parlamentului, ca organ reprezentativ al poporului român, să îi fie conferite competențe în stabilirea priorităților pe planul politicii externe. Potrivit Constituției, Parlamentul are, însă, ultimul cuvânt, prin ratificarea tratatelor, în numele României, întrucât, prin ratificare, se exprimă consimțământul statului român de a-și asuma drepturile și obligațiile stabilite prin tratat. În lipsa ratificării prin lege, de către Parlament, tratatul nu produce efecte în ordinea juridică internă.

În cadrul dezbaterilor, membrii comisiei au reiterat poziția României, exprimată prin *Declarația Parlamentului României din 24 iunie 1991 privind Pactul Ribbentrop-Molotov și consecințele acestuia pentru țara noastră*, de condamnare a Pactului Ribbentrop-Molotov, (semnat la 23 august 1939, la Moscova) și a Protocolului adițional secret ca fiind „ab initio nul și neavenit”. Senatorii au reafirmat cele menționate în *Declarația Parlamentului României din 24 iunie 1991 privind „crearea premiselor favorabile pentru identificarea modalităților vizând înlăturarea pe cale pașnică a consecințelor nefaste ale actelor nedrepte ce au la bază protocoalele secrete ale Pactului Ribbentrop-Molotov, în consens cu principiile statuate în Actul final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa și în Carta de la Paris pentru o nouă Europă, cu normele moralei și dreptului internațional.”*

Membrii Comisiei prezenți la ședință consideră că obiectivul Unirii României cu Republica Moldova, dincolo de susținerea constantă acordată de țara noastră integrării europene a Republicii Moldova, rămâne istoric un obiectiv legitim și o reparație istorică a consecințelor dramatice ale *Pactului Ribbentrop-Molotov*.

Acest obiectiv va putea fi atins atunci când va exista voință politică reală a decidenților atât de la București, cât și de la Chișinău și, totodată, presupune o dezbatere publică și o susținere populară cât mai largă pe ambele maluri ale Prutului, precum și necesitatea de a continua proiectele de integrare, începând cu cele de infrastructură, pe fundamentul identității naționale, culturale și religioase comune, românești.

Guvernul, prin Ministerul Afacerilor Externe, nu susține prezenta propunere.

Consiliul Legislativ a analizat proiectul și a transmis un **aviz negativ**, cu observații și propuneri.

De asemenea, **Consiliul Economic și Social** a **avizat negativ** propunerea legislativă.

Membrii comisiei au analizat și dezbătut propunerea legislativă și avizele instituțiilor abilitate și au hotărât să adopte, **cu majoritatea voturilor** membrilor prezenți (11 voturi pentru și 2 împotriva) **un raport de respingere**, cu luarea în considerare a pozițiilor exprimate de instituțiile din România menționate.

Comisia pentru politică externă supune votului plenului Senatului **raportul de respingere și propunerea legislativă**.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria **legilor ordinare** și urmează a fi supusă dezbaterii și adoptării cu respectarea art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Propunerea legislativă a fost adoptată de Camera Deputaților, potrivit prevederilor art.75 alin.(2) teza a III-a din Constituția României, republicată.

Potrivit dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală și ale dispozițiilor art. 92 alin. (8) pct. 1 din Regulamentul Senatului în vigoare, **Senatul este Cameră decizională**.

Secretar,
Senator Clement SAVA

Președinte,
Senator Titus CORLĂȚEAN

